

رۆلی زانایانی (امد) له دووباره بوژاندنهوهی بزاڤی زانستی لهسهردهمی مهمالیک (٦٤٨- ٩٢٣/١٢٥٠- ١٥١٧ز)

پ. د. حکیم احمد مام بکر

بهشی میژوو - کۆلیژی ئاداب - زانکۆی سهلاحه‌دین - ههریمی کوردستان/ عێراق

د. همزه کاکه یاسین

زانکۆی جیهان - ههریمی کوردستان/ عێراق

پوخته:

له‌دوای ئه‌نجامدانی شالابی مه‌غۆله‌کان و رووخانی خه‌لافه‌تی ئیسلامی له‌ به‌غدا له‌ سال (٦٥٦ ڪ / ١٢٥٨ز) وداگیرکردنی جیهانی ئیسلامی لایه‌نی زانست و زانیاری تا راده‌یه‌کی زۆر پوکانه‌وه‌ی به‌خۆیه‌وه‌ بینی، به‌لام به‌به‌راورد به‌ ناوچه‌کانی تر سنوری دموئه‌تی مه‌مالیک که‌متر کاریگه‌ری هێرشه‌کانی مه‌غۆلی به‌سهرمه‌وه‌ ژاڵ بوو بۆیه‌ زانست و زانیاری دووباره‌ له‌ ژێر ده‌سه‌لاتی مه‌مالیک بووژانه‌وی به‌خۆیه‌وه‌ بینیه‌وه‌، کوردیش وه‌ك نه‌ته‌وه‌یه‌کی دیاری ئه‌و سهرده‌مه‌ شوین په‌نجه‌ی لهم بواره‌ به‌جی هێشت و ده‌یان زانای کورد رۆلی به‌رجاویان له‌ زیندوو کردنه‌وه‌ی زانست و زانیاری هه‌بوو، به‌تایبه‌تیش له‌ دانیشتوانی ئامه‌د که‌ پێشه‌نگی ئه‌م بواره‌ بوون، بۆیه‌ لهم توێژینه‌وه‌یو ئه‌م مه‌به‌سته‌ ته‌رخان کراوه‌.

ئهم توێژینه‌وه‌یه‌ له‌ ده‌روازه‌ و دوو ته‌وه‌ری سهره‌کی بێکدی‌ت، که‌ له‌ ده‌روازه‌که‌دا تیشک خراوته‌ سه‌ر باروودۆخی سیاسی و سه‌ربازی و ئه‌نجامه‌ خراپه‌کانی له‌شکرکێشی مه‌غۆله‌کان بۆسه‌ر پێشکه‌وتنی لایه‌نی زانستی، له‌ ته‌وه‌ری یه‌که‌می ئه‌م توێژنه‌وه‌یه‌ش باس له‌و هۆکارانه‌ کراوه‌ که‌ دووباره‌ بوونه‌ هۆی بوژانه‌وه‌ی زانست و پریشنگداربوونه‌وه‌ی زانایان و گیان هینانه‌وه‌ به‌به‌ر رۆشنفکری موسلمانان، هه‌رچی ته‌وه‌ری دووه‌مه‌ تایبه‌ت کراوه‌ به‌ نیشاندانی رۆل و پێگه‌ی زانایان و ناودارانی ئامه‌د که‌ رۆلی کارا به‌رجاویان بینیه‌ له‌ دووباره‌ بونیاتنانه‌وه‌ی قوتابخانه‌ و پێشخستنی زانست و زانیاری له‌سهرده‌می مه‌مالیک و شوێنه‌نجه‌یان دیار بووه‌ لهم بواره‌، له‌ کۆتیاش لهم توێژینه‌وه‌یه‌ کۆمه‌لیک دهرئه‌نجامی زانستی خراونه‌ته‌روو، له‌که‌ل کۆمه‌لیک سه‌رچاوه‌ی ره‌سه‌ن و ژێده‌ر که‌ لهم توێژنه‌وه‌یه‌ سویدیان لیۆمه‌رگیراوه‌.

وو شه‌ سه‌ره‌کییه‌کان: میژووی ئامه‌د، دیاریکەر، مه‌مالیک، بزاڤی زانستی، زانایانی کورد

دمروازه

بارودۆخی سیاسی و سهربازی و دمرئه نجامه کانی له شکرکیشی مهغۆل بۆ سههر جیهانی ئیسلامی

دوای ئهوهی دهمسهلاتی خهلیفه ی عهباسی (معتصم بالله) لاواز و بیهیز بوو جیهانی ئیسلامی پهترهوازه بوون و دمیان دموئهتی بچووک و نیمچه دموئهته شار لهههریم و ئاومدانیهکانی جیهانی ئیسلامی درووست ببوون که ههریهکهیان ههولێ ئهوهی دما لهسههر حیسابی ئهویتر ههزموون و دهمسهلاتی فراوان بکات و خۆی پێ بههیز بکات، ئهم پهترهوازمیی و ناکۆکیانه ئهوندهی تر جیهانی ئیسلامی پارچه پارچه و لاوازتر کردبوو، ههر بۆیهش پهلاماردان و کرتنی جیهانی ئیسلامی بۆ مهغۆلهکان ئاسان بوو و هیچ بهربهستیکی ئهوتۆیان لهبهردهم نهبوو ههر ئهمهش بوو وای کرد که مهغۆلهکان لهسههرتادا پهلاماری دموئهتی خهوارزمی بدن و توانیان داگیری بکهن و دموئهتهکه برووخینن و دمیان ههزار خهڵکی بیتاوانیان له زانیان و پیاوچاکان و ژن و منداڵ و پیر پهکهوته بکوژن، شوینه زانستی و معریفیهکانیان تیکبدن و برووخینن تهناوته ههرچی شوینهواری پیشکهموتنی ژیان و ئاومدانیی ههیه لهناویان بردن و ترس و دلهراوکییان له ناو خهڵک بالاو کردموه (ابن الاثیر، ۱۹۹۷، ج ۹، ص ۳۳۰، العرینی، ۱۹۸۳، ج ۲، ص ۱۳۲)

ئیتیر دوای لهناوبردنی خهوارزمیهکان، مهغۆل دهستیان کراوه بوو و ئاماده بوون بۆ ئهوهی پهلاماری بغداد ناوچهکانی تری جیهانی ئیسلامی بدن و داگیری بکهن، ئهوه بوو له سائی (۶۵۶/ک/۱۲۸۶ز) مهغۆلهکان بهسههرکردایهتی (هۆلاکو) پهلاماری بهغدا پایتهختی خهلافهتی عهباسیان داو داگیریان کردوو، ژمارهیهکی زۆری خهڵکی بهغدا و دموور بهریان کوشتوو ئهوهشی مابویهوه دهریهدمریان کردن.

داگیرکردنی بهغداو کوشتنی خهڵکهکهی بووه شوکیک بۆ جیهانی ئیسلامی و ناوچهکهش، بۆیه جگه له مصر و شام هیچ شوینییک نهما که پارێزهر و پهناگهی موسلمانان بیت و هیوایهک بێ بۆ دووباره بووژانهوه و زیندوو بوونهوهی جیهانی ئیسلامی (شوقی، ۱۹۸۴، ج ۳، ص ۲۷-۳۰) ههر دوای داگیرکردنی بهغدا هۆلاکو فهرمانی دهرکرد که ههرچی پهرتوک و کتیپی نوسراوی ناو بهغداو دموور بهری ههیه کۆی بکهنهوه فرییدهنه ناو زینی دیجله و لهناو ببردرین، ئهوه جگه لهوهی سهدان زانا بهخۆیان و خهیزانهکانیانهوه ههر لهم سائله لهناوبران

(المقریزی، ۱۹۹۷، ج ۱، ص ۵۱۰). بۆیە ئەم کارمساتە کاریگەری لەسەر زاناکانی تری جیهانی ئیسلامی دروست کرد و هەوڵی ئەوەیاندا کە ئەوان ببنە ھۆکاریک بۆ دووبارەبووژانەوێی زانست و زانیاری و پێشخستنی جیهانی ئیسلامی و پاراستنی ئەو دەستکەوتانەیی کە ماونەتەو، ھەر لەبەر ئەم ھۆکارانە ئەو زانیانەیی جیهانی ئیسلامی دوای ئەم کارمساتە گەورەیی سەر بەغدا ھەلاتن و کۆچیان کرد بۆ مصر و شام، لەوێش ھەم خەڵکە کە ھەمیش دەسلەتدارانی مەمالیک بە گەرمی پێشوازیان لێکردن و خزمەتیان کردن، ھەر ئەمانەش بوون ھۆکاری دووبارە پێشخستنی مصر و شام لەھەموو بوارەکاندا (زیدان، ۱۹۸۴، ج ۳، ص ۱۳۲) بۆیە ئەم باروو دۆخەیی کە بەسەر ناوچەکە بەگشتی و جیهانی ئیسلامی داھات ناسەقامگیری سیاسی بەدوای خۆی داھێنا کە چەندین ساڵ بەردەوامی ھەبوو، بەلام لەگەڵ ئەوەشدا مصر و شام شوینی بەغدادیان گرتەوێبوو بوونە ناوەندی زانست و زانیاری و بووژانەوێی رۆشنکەری ئیسلامی ئەمەش بۆ ئەو دەگەریتەوێ کە لەدوای رۆخوانی بەغدا بەدەستی مەغول و پاشانیش رۆخوانی ئەندەلس بەدەستی ھیزە مەسیحیەکان ھێچ شوینک نەما کە شوینگرموێی ئەم دوو ناوەندە بێت تەنھا مصر و شام نەبن، بەتایبەتر مصر کە پایتەخت و شوینی فەرمانروایی ممالیک و تاکە ناوەندی دەسلەلاتی سیاسی و سەربازی و کاریگری ئیسلامی بوو لە وکاتەدا ئەمەش وای کرد کە مصر بەتەنھا بێتە ناوەندی رۆشنییری و زانست و معریفەت پێشەنگ بۆ تەواوی موسلمانان (عاشور، ۱۹۸۲، ص ۱۵۷).

تەویری یەكەم

ھۆکارەکانی پێشکەوتنی زانست و زانیاری لە مسر و شام

دوای ئەوێ دەسلەتدارانی مەمالیک پێشوازیان لە زانیانی کۆچکردوو بۆ ناوچەکانیان کرد ھەوڵی ئەوەیاندا کە ئەم دەرڤەتە بقۆزنەوێ وەلاتەکیان لە گشت بوارەکان پێش بخەن بۆیە بۆ ئەم مەبەستە چەند کاریکیان ئەنجام دا کە دواجار رەنگدانەوێی لەسەر ناوچەکە و جیهانی ئیسلامیش ھەبوو لە گرنگترین ھۆکارەکانی پێشکەوتنی زانست و زانیاری لەمصر و شام ئەمانەبوو

یه‌که‌م: دامه‌زاندنی دهمزگای زانستی

بیگومان دامه‌زاندنی دام و دهمزگای زانستی هۆکاریکی سهره‌کیه بۆ پیشخستنی زانست و زانیاری و به‌لاوکردنه‌وه‌ی رۆشنییری، بۆیه یه‌کیک له کاره ههره گرنگه‌کانی که مه‌مالیکه‌کان پێی هه‌لسان بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م پێشه‌نگ بوونه بۆ خۆیان بقۆزنه‌وه و ئه‌م دمه‌رفه‌ته له ده‌ست نه‌دمن درووست کردنی چه‌ندین شوینی زانستی بوو وه‌ک مزگه‌وت و قوتابخانه و کتێبخانه‌و زاویه و خانه‌قا که هه‌ریه‌کیکیان رۆلێکی گرنگی بینی له‌و پێشکه‌وته‌نی که له مصر و شام به‌دی هات له‌سه‌رده‌می مه‌مالیک (الم‌نصور، ۱۹۹۳، ص ۹).

۱ - دروست کردنی مزگه‌وت:

به‌یه‌کیک له دیارترین شوینه‌کانی فیرکردن هه‌ژمار ده‌کریت بۆ خویندن و له‌به‌ر کردنی قورئانی پیروژ و فیربوونی فهرمووده‌کان و ناشنا بوون به‌ بواری فقه و زمان و زانسته‌کانی دیکه، ته‌نانه‌ت میژووی فیربوون له جیهانی ئیسلامی په‌یوه‌سته به‌ مزگه‌وته‌وه، چونکه ههر له‌یه‌که‌م دامه‌زاندنی مزگه‌وته‌وه له‌لایه‌ن پیغه‌مبه‌رمه‌وه (د.خ) مزگه‌وت ئه‌و گرنگیه‌ی و مرگرت که شوینیکه بۆ په‌رستن له‌هه‌مان کات قوتابخانه‌یه بۆ فیربوونی زانست و زانیاری (ابن منشور، ۲۰۰۴، ج ۶، ص ۷۵) بۆیه له‌ دوا‌ی فتوحاتی ئیسلامیه‌وه ئیتر ده‌ستکرا به‌ بنیات نانی مزگه‌وت له‌و شارو ناوچه‌یه‌ی که فتح ده‌کران بۆ ئه‌وه‌ی له‌وه‌یه‌وه خه‌لکی ناوچه‌کان فیری ناین و زانسته شه‌ریه‌یه‌کان بکری‌ن، بۆیه له‌هه‌موو سه‌رده‌مه جیاوازه‌کانی میژووی ئیسلامی مزگه‌وت ئه‌م بایه‌خه‌ی خۆی پاراسته‌وه (شبل، ۱۹۵۴، ج ۵، ص ۱۰۴) ته‌نانه‌ت مزگه‌وته‌کان له‌لایه‌ن زانیان و عالیمانه‌وه سه‌ریه‌رشتی ده‌کرا و خویندن تییدا به‌خواری بوو (شمسیانی، ۱۹۸۳، ص ۸)، شایه‌نی باسه مه‌مالیک گرنگی زۆریان به‌ مزگه‌وت داوه‌و چه‌ندین مزگه‌وتیان بۆ خزمه‌تی دین و فیربوونی زانست و زانیاری درووست کردوه و له هه‌مان کاتیش زۆریک له مزگه‌وته کۆنه‌کانیان نۆژم کردۆته‌وه شوین و جیگای دیکه‌یان بۆ زیاد کردوه (عبد الدائم، ۱۹۸۴، ص ۱۵۳) به‌تایبه‌ت زیاد کردنی چه‌ندین زوور بۆ ئه‌و قوتابیانه‌ی که شارو ئاوه‌دانیه دووره‌کانه‌وه روویان ده‌کرده مصر و شام له‌و شوینی حه‌وا نه‌وه‌یان له ناو مزگه‌وت بۆ زیادکرا‌بوو بۆ ئه‌وه‌ی له‌و بتوانن به‌مینه‌وه درێژه به‌ خویندن زانستی شه‌ری بده‌ن (باشا، ۱۹۷۲، ص ۱۱۷) ئه‌وه جگه له‌وه‌ی مه‌مالیکه‌کان هاوشینووه‌ی ئه‌یوبی بره‌ پارمیه‌کی زۆریان بۆ مزگه‌وت و مامۆستا و قوتابه‌یه‌کان خه‌رج ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی بتوانن پێداویسته‌یه‌کانی خۆیان دابین بکه‌ن، جگه له‌ دابین کردنی خواردن و خواردنه‌وه بۆ مزگه‌وته‌کان (ابن بطوطه، ۱۹۶۴، ص ۱۱۱- ۱۱۲) ئه‌م هه‌نگاوه‌یان هاریکار بوو که ژماره‌یه‌کی زۆر له زانیان و قوتابیان روو له ناوچه‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی مه‌مالیک بکه‌ن و له‌و درێژه به‌وا نه‌وتنه‌وه بده‌ن و قوتابیانی‌ش فیری زانست و زانیاری بکه‌ن.

ب. دامه‌زاندنی قوتابخانه:

قوتابخانه‌كان ته‌واوكه‌ری مزگه‌وته‌كان بوون بۆ فی‌رکردنی فی‌رخوازان به‌زانسته جۆراوجۆره‌كانی تر هه‌روه‌ها له‌وسه‌رده‌مه ژماره‌ی قوتابیانی ئیجگار زۆر بوو مزگه‌وته‌كان توانای جی‌کردنه‌وه‌ی ئهم ژماره‌ زۆریان له‌ مامۆستاو فی‌رخواز نه‌بوو بۆیه له‌م پێناویدا ده‌سه‌لاتدارانی مه‌مالیک دهمیان قوتابخانه‌یان له‌ ناوچه جیاوازه‌كانی ژێر ده‌سه‌لاتی خۆیان بنیات ناوه كه به به‌راورد به‌سه‌رده‌مه‌كانی پێش خۆیان زۆر زیاتر قوتابخانه‌یان له‌ماوه‌ی فه‌رمانه‌روایی کردنی خۆیاندا دروستکردوه بۆیه قلقشندی له‌م باره‌یه‌وه ده‌ئیت ((به‌بێژمار قوتابخانه‌یان دروست کرد)) (القلقشندی، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۴۱۶) وه ئه‌وه‌ی شایه‌نی باسه له‌ ته‌واوی قوتابخانه‌كانی ژێر ده‌سه‌لاتی مه‌مالیک خویندن به‌خۆرای بوو كه ئه‌مه‌ش زیاتر ئه‌وه‌نده‌ی تر هانی زانایانی و قوتابیانی داو رۆڵی باشی ل پێش خستی زانسته‌ بونیوه، له‌هه‌مان کات بۆ زیاتر گرنگیدان به‌ قوتابخانه‌كان وه بۆ ئه‌وه‌ی به‌رده‌وام ده‌رگای قوتابخانه‌كان کراوه بن و هیچ کات له‌به‌ر هیچ هۆکارێک داخه‌خړین وه بۆ ئه‌وه‌ش كه مامۆستاو قوتابه‌كان پێداویسته‌یه‌كانی خۆیان و قوتابخانه‌که‌یان فه‌راهم بکهن، ده‌سه‌لاتدارانی مه‌مالیک دهمیان بارچه‌ زه‌ویان وه‌کو وه‌قف بۆ قوتابخانه‌كان ته‌رخان کردبوو (یوسف، ۲۰۱۱، ص ۷۷)، بۆیه به‌بێ بوونی زه‌وی وه‌قف نه‌ ده‌توانرا قوتابخانه‌كان کراوه بن مامۆستاكان له‌کاره‌کانیان به‌رده‌وام بن، چونکه ئهم زه‌وی وه‌قفانه هه‌میشه سه‌رچاوه‌ی داهاات بوون بۆ قوتابیانی و مامۆستیانی و ته‌نانه‌ت قوتابخانه‌کانیش بۆیه ئه‌گه‌ر هه‌رکاتێک سه‌رچاوه‌ی داهااتی ئهم وه‌قفانه که‌م بوونایه یان وه‌ک پێویست نه‌بونایه کاریگه‌ریان له‌سه‌ر پرۆسه‌ی خویندن و قوتابیانی و مامۆستیانی‌ش ده‌بوو (النعیمی، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۲۹۰) ئه‌وه‌ی جینی باسه مه‌مالیک به‌بێ ژمار قوتابخانه‌یان دروستکردوه، وه‌ک قلقشندی له‌م باره‌یه‌وه ده‌ئیت ((أكابر الأمراء وغيرهم من المدارس ما ملأ الأخطاط وشحنها)) (القلقشندی، ۱۹۸۷، ج ۳، ص ۱۱۶) وه‌هه‌روه‌ها ابن بگوکه ده‌ئیت ((وأما المدارس بمصر فلا يحيط أحد بحصرها لكثرتها)) (ابن بطوطة، ۱۹۶۴، ص ۱۱۰).

هه‌روه‌ها ریزی زۆریان له‌ زانایان ده‌گرت و هانیان ده‌دان و نازناوی گرنگیان پێده‌به‌خشین، ته‌نانه‌ت هه‌فتانه زیاتر له‌ جارێک له‌گه‌ل زانایان داده‌نیشن و گۆییان له‌ ئامۆژگاری و پێشنياره‌کانیان ده‌گرت وه‌ک باسکراوه زۆر گرنگیان به‌میژوو و میژوونوسان داوه، پێیان وابوه كه ده‌بێ چیرۆکی نه‌ته‌وه‌كانی پێش خۆیان بزانی بۆ ئه‌وه‌ی بپێته په‌ند و ئامۆژگاری بۆیان و سوودیانی ئیومرگرن بۆیه ابن تغری بردی له‌ زمانێ سولتان بیبرس باس ده‌کات و ده‌لی ((سماع التاريخ اعظم من التجارب))، (ابن تغری بردی، د. ت، ج ۷، ص ۱۸۲) هه‌ر ئه‌مه‌ش وای کردبوو خه‌لکی گشتی به‌چاویکی ریزه‌مه‌ سه‌یری زانایان بکهن، سه‌رته‌نجام ئه‌مانه و

چەندىن ھۆكارى تر بوونەھۆى پيشكەتنى زانست و زانيارى لە مصر و شام و تەنانەت بىنە پيشكى جيهانى ئىسلامى لەم بوارە، بۆيە كورديش وەك نەتەھەكانى ژيژ دەستى مەمالىك پشكدارە لەم پيشكەوتنەى كە جيهانى ئىسلامى لەسەردەمى مەمالىك بەخۆيەھە بىنى بەتايبەتيش كوردانى نامەد رۆلى بەرچاو كاراين لەم پيشكەوتنە گيړا و شوين پەنجەيان دياربوو.

ج. بنياتنانى زاىە و خانەقا و تەكيە:

يەككى تر لە دەزگا زانستەكانى ترى سەردەمى مەمالىك دروست كردنى سەدان زاويە و خەنەقا و تەكيەيە كە ھەريەككيان بەجۆريك لەجۆرەكانى بوارى زانستى پيش خست و رۆلى كاراي لە ھاندان و تەنانەت فيركردنى قوتباينيش ھەبوو، تەكانىكى تريان بە لاىەنى زاستيدا و پيشيان خست، ئەوى شاىەنى باسە مير و كاربەدەستەكانى مەمالىك پيشبركيان بوو لەسەردروست كردن و بنياتنانى زاويە و خانەقاي تايبەت بەخۆيان و پارمو پولتيكى زوريان لەم پيناومدا خەرج دەكرد، بۆيە زاويە و خانەقاکان ئەومەندە زۆر بوون ھەژمار نەدەكران، لەم زاويە و خانەقايە رۆژانە دوو كات خواردن بەسەر قوتبايان و مامۇستايان دابەش دەكرا و پارمەيەكى زوريان بۆ پيشخستنى زانست و زانيارى تيدا خەرج دەكرد ھەر بۆ ئەم مەبەستە جل و بەرگيش بەسەر مامۇستايان و قوتبايان دابەش دەكرا و سائى دووجار ئەم پرۆسەيە ئەنجام دەدرا، ئەو جگە لەموى ھەموو پيداويستىەكى رۆژانە بۆ قوتبايان لە صابون و خاوى و پيداويستىەكانى تريان بۆ نامادە كرابوو، تەنانەت مووچە بۆ مامۇستايان و قوتبايان ديارى كرابوو بەبەردەوامى پيايان دەدرا، ھەر لەناو ئەم زاويە و خانەقايە بەشە ناوخۆى بۆ قوتبايانى سەلت ديارى كرابوو، ھەر ھەما بۆ ئەوانەشى كە خيزاندار بوون شوينى جيايان بۆ دروست كرابوو (ابن بگوگە، ١٩٦٤، ص ١١٠)، ئەوى شاىەنى باسە لەم خانەقايە بەبەردەوامى وانە و دەرس وتنەو ھەبوو بەبى دابرا و ھەر يەكك لەزاويە و خانەقاکان تايبەت بوو بە فەقيھىك يان زانايەكى بەناوبانگ كە خۆى راستەخۆ سەريەرشتى پرۆسەى فيركردن و خویندن و چاوديزى كاروبارە زانستى و كارگيريەكانى دەكرد، جگە لەموش پاسەوانى تايبەت ھەبوون ئەركى پاراستنى قوتبايان و مامۇستاكاني ئەلەستۆ بوو (محمد، ٢٠٠٧، ص ٢٤٧).

لەم رووانگەو ھەما بۆمان روون دەبيتەو كە دەسەلاتدارانى مەمالىك چەندە گرنگيان بەلاىەنەى زانست و زانيارى داو كە ھەموو ئەمانە بوونە ھۆكارى دوويارە بووزانەموى لاىەنى زانستى لە جيهانى ئىسلامى بە پيشەوايەتى دەولەتى مەمالىك و كاربەدەستەكانى بۆيە ئەم ھۆكاران بوونە ھۆكارى پيشەنگ بوونى مصر و شام لە زيندوو كردنەموى شارستانىەتى ئىسلامى.

دووهم/ پهيوهندی دسه لاتدارانی مه مالیک به زانایانهوه:

زۆریک له کاربه دهست و دسه لاتدارانی مه مالیک بهوه ناسرابوون که زانست و زانیان خوښ ویستوه په یوه نښه کی زۆرباشیان له گهڼ زانیان و پېشه وایانی ئاینی هه بوو و هه میسه ریزیان گرتوون و گوښیان له زانست و ته ناهت ئاموژگاریه کانیشیان گرتووه، بۆیه میژوونوسیک له باره سولتان بیبرسه وه ده لیت زور خولای له راده به دهری بۆ میژوو و زانیانی ئهم بواره هه بوو (د.ت، ج. ۳، ص. ۶۱) ته ناهت زورجار له کور و بونه وه کانی زانیان داده نیشان و کفتو کۆ و که نکه شه ی زانستیشیان له گهڼ زانیان کردووه، زورجاریش کور و کۆبونه وه کانی کۆشکه کانیان باس کردنی لایه نی ئاینی و زانستی و کۆمه لایه تی له خو گرتوه (عزام، ۲۰۲۰، ص. ۴۹)، دسه لاتدارانی مه مالیک زاناکانیان به مرۆقی پیروز سهیر کردووه و ریزی زۆریان لێناون ته ناهت له کاروباری کارگیری و سه ربازی و سیاسیشدا پرس و راویزیان پیکردوون، بۆ نمونه سولتان قاهر بیبرس ریزی زۆری شیخ عزالدین بن عبدالسلام و شیخ خضری کوردی گرتوه و به پیروز سهیری کردوون و بی پرس و راویزی ئهمانه هیچ کارو چالاکیه کی سیاسی و سه ربازیشی ئه نجام نه داوه (السبکی، ۱۹۷۴، ج. ۵، ص. ۸۲) (رزق، ۲۰۱۳، ص. ۹ - ۱۰) هه ر ئهم ریزه ی کار به دهست و په له بالاکان بۆ زانیان له بهرچاویان گرتبو وای کردبوو خه لکی به گشتیش له وه زیاتر ریزیان له زانیان و ماموستایان و قوتابیانی زانست ده گرت و وه کو سولتانه کان سهیریان ده کردن و له فه رمانیان دهر نه ده چوون هه ر ئهم ریزه زوره بوو وای کرد که له و سه رده مه سه دان زانا له هه موو بواره جیا جیا کان به دیار بکه ون و رۆلی زۆرباشیان بی نی له پېشخستنی زانست و کۆمه لگا و خزمه تی ئاین که دوا جار تائیس تا ناویان له میژووی ئیسلامی به زیندوووی ماوه ته وه.

تهومری دووهم

رۆلی زانیانی (امد) له دووباره بوژاندنه وه ی بزافی زانستی له سه رده می مه مالیک

کورد به گشتی ته نه ها پشکدار نه بووه له لایه نی سیاسی و سه ربازی له سه رده می مه مالیک به لکو له لایه نی شارستانی و پېشخستنی زانست و زانیاریش رۆلی کارا و دیاریان هه بووه و ده میان و سه دان زانای کورد ئهو رۆله یان بینیه و شوینیه نه جیه یان له خزمه تی شارستانی ه تی ئیسلامی و گرۆی مرۆقایه تی دیاره، هه روه ها له بنیاتنانی مزگه وت و قوتابخانه وزاویه و تکیه و

شونینی زانستی تر درخیاان نه کردوو، جا لهو نیوهندهش کوردهکانی ئامهه(دیاریگر) بهشیکی گرنکیان لهوسهردمه لهو خزمهت شونییان دیار و ناویان زیندوو و درموشاومه.

بۆیه ئامههیدیهکان له زۆریه ئه بواره زانستیانهی ئه سهردهم خزمهتی بهرجاویان پێشکەش کردوو که گرنگترینیان ئه بوارهانی خوارمهن.

یه کهم: زانسته ئاینیهکان زمانهوانیهکان:

موسلمانان بهگشتی لهتهواوی قوناغه جیاجیاکانی میژووی ئیسلامی و بهئیستاشوه گرنکی زۆریان داوه بهزانسته ئاینیهکان و ههمیشه خهیریکی لیۆلینهوهی توێژنهوهی ئاین، بۆیه کوردیش ههر له سۆنگهیهیهوه بایهخی زۆری بهزانسته ئاینیهکان داوه و شونییان دیار و درموشاومه، له نیو کوردیش نامادیهکانیش پشکداری دیاری خرمهتی زانسته ئاینیهکان بوون لهگرنگترین ئه بوارهنشی که کوردهکانی ئامهه تییدا خزمهتیان کردوو ئه مانهی خوارمهن.

۱ - بواری زانستی خویندنهوه (علم القراءات):

ئهم زانسته بهیهکیک له زانسته پر بایهخهکان سهیر دهکریت، چونکه زانستیکه تایبهته به خویندنهوهی قورئان و شیوه و شیوازی دمربرینی پیتهکان و وشهکانی ریک دهخات (الانصاری، ۱۹۸۸، ص ۸۸) مهبهستیش لینی جوان و ریک خویندنهوهیهتی، چونکه وهک زانراوه چهند جوهره خویندنهوهیهک ههیه و جیاوازی زۆریش له شیوازی خویندنهوهی دمر برینهکاندا بهدی دهکریت، ئهوه جگه لهوهی لهواوی فراوان بوونی دمهلهتی ئیسلامی و هاته نه ناومهی خهڵکانیکی تری نا عهرب بۆ نیو ئه شارستانیهتییه، ئهوه خهڵکانه شارمزی زمانی عهربی نهبوون و شیوه شیوازی قورئان خویندنهوهشیان لا ئاسان نهبوو (گاش کبری زاده، ۱۳۲۹هـ، ج ۱، ص ۳۴۷) بۆیه دواجار ئه زانسته بلاو بوونهوهی بووه کاریکی زۆر پیویست، چونکه ئه زانسته ههولێ ریک خستن و چاکردن و راست کردنهوهی ههله زمانهوانیهکان دایه (صالح، ۱۹۷۲، ص ۲۵۷).

ئهمهی شایهنی باس کردنه، کوردانی دیاریگر، (ئامهه) له بواره پێشهنگ بوون چهندین زانای ناوداری شارهکه له بواری ریک خویندنهوهی قورئان و زانستهکهی ناویان دیاربوووه و تهناهنهت مامۆستای ئه بابته بوون له وانه (محمد بن عبد الاحد بن يوسف الامدی) ناسراوه به (ابن الرزیز) له سالی (۶۶۰هـ / ۱۲۶۲ز) له دایک ببوه یهکیک بووه له پیاو چاک و زاناکانی سهردهمی خۆی که سێکی زمانپاراو قسهزان و خوش گوشتار بوو جگه لهوهی قورئانخوینیکی باش و مامۆستایهکی لیهاوویی ئه بواره بوو، وتار بیژیکی زۆر چاکیش بووه له مزگهوتی (جامع الکریمی) دیمهشق وتاریژر بووه که لهوتاردان هیمن و لهسهه خۆ و زمان پاراو بوومو ومقورئان

خوینیکی نایاب بووه، ناوبراو له تهمهنی ههشتاو سی سالی له سالی (١٢٤٣/ك/١٢٤٣) كۆچی دوايي كردوو. (ابن حجر، ١٩٦٦، ج ٤، ص ١٠٩)

یهکیکی تر له زانا ناودارانیهی ئامهد كه قورئانی خویندنهوه و شارمزی ئهم بواره بووه (تقی الدین ابو بکر الامدی) یه كه شارمزییهکی زۆرباشی له زانستی قورئان و خویندنهوهی ههبووه و زۆر جار له مزگهوتی ئومهوی قورئانی خویندوه، ههمیشه کۆيله و كهدمرامهتهکانی فیری زانستی قورئان و خویندنهوهی دهکرد، تهناهت زۆرکات کۆيلهی ئاسایی دهکری دواي ئهوهی زۆرباش فیری قورئانی دهکرد له بازارهکان به پارمیهکی باش دمیفرۆشتهوه، یان پێشکەشی دهسهلانداری مهمالیکی دهکرد، بۆیه ناوبراو ناویانگی باشی بهدهست خست تا ئهوهی توانی بهم کارهی پۆستی سهربهڕشتیاری بیت المال ومبرگرت (ابن حجر، ١٩٦٧، ج ٢، ص ٦)

زانایهکی تر له زاناکانی ئامهد (الضریر شیخ احمد بن رمضان بن عبدالله الشهاب السلیمانیه) كه له سالی (٨٠٨/ك/١٤٠٥ز) له گوندیکی نزیک دیاربکر له دایک بووه و ههر له منداڵیهوه گهشتی بۆ فیربوونی قورئان دهست پێ کردوه بۆیه له ماردین و حصن کیفا و زۆریه شارهکانی نزیک دیاربکر خویندویهتی تا توانیویهتی قورئانی پیروزی له بهر بکات و دواتریش الفیه ابن مالیک و دهیان کتیبی تری له بهر کردوه، ناوبراو توانای له بهر کردنی زۆریهرز بووه بۆیه بۆ درێژه دان به فیربوونی زانست گهشتی قاهره دهکات لهویش لای زۆریک له مامۆستایان وانه دهخوینیت تا دبیته یهکیک له گهوره زانیانی بواری خویندنهوهی قورئان و زانستی قورئان و چهندین قوتابی پێگهیان دوون و تیگهیان دوون ئاشنای زانستی خویندنهوهی کردوون، جگه له بواری خویندنهوه زانایهکی زۆرباشی زمانی عهرمبی بووه و تهناهت وهک (شیکرموهی قورئان) مفسیری قورئان زۆر کاری کردوه وه به فهقیهیش دهنا سرا ناوبراو له سالی (٨٨٠/ك/١٤٧٥ز) كۆچی دوايي كردوو (السخاوی، دت، ج ١، ص ٣٠٢ - ٣٠٣). بۆیه لیرومه بۆمان به دیار دهکوهیت كه کوردانی ئامهد پێشهنگ بوون له پێشخستن زانستی خویندنهوهی قورئانی پیروز و شوینیان لهم بواره به ئاشکرا دیاره.

٢ - زانستی فهرمووده ناسی:

فهرمووده ناسی به یهکیک له زانسته ههره گرنگهکان ههژمار دهکرت، چونکه له دواي قورئان به دووم سهراجوهی شهریعهتی ئیسلامی ههژمار دهکرت و گرنگی تایبهتی بۆ موسلمانان ههیه، بۆیه زانیان زۆر گرنگیان پێداوه و لییان کۆلیوهتهوه، ئامانجیش لهم زانسته ههڵهینجانی فهرمووده راست و دروسته کانه و پاکردنهوه و جیاکردنهوه یانه له فهرمووده نادروست و ههڵبهستراوهکان ئهم زانسته ههموو کردار و پهفتار و گفتارهکانی پێغه مبهه لهخوی

دهگریټ و ټهوهی ټهو کردوویهتی یان باسی کردووه یان ټهو کارو کردموانهی که هاوه لانی ټه نجامیان داوو ټهو نارمه زایی له بهرام بهردا نیشان نه داوه، وهك السیوکی له ابن الاكفانی ومیری کرتوو و ده ټیټ ((عَلَّمَ الْحَدِيثَ الْخَاصُّ بِالرَّوَايَةِ: عَلَّمَ يَسْتَمِلُ عَلَى نَقْلِ أَقْوَالِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَأَفْعَالِهِ، وَرَوَايَتِهَا، وَضَبْطُهَا، وَتَحْرِيرُهَا وَالْفَاظَهَا)) (السیوطی، ۲۰۰۴، ج ۱، ص ۲۵ - ۲۶) جا له گرن گرتین ټهو که سایه ټیه کوردیانهی ټامه د که له م بواره رۆښان هه بووه و زانای فهرمووده ناس بوون و خویان و خه لکیان پیگه یاندوو (اسحاق بن یحی بن ابراهیم الامدی) بووه به (عفیف الاسحاق) ناسرا بوو ناوبراو له سالی (۶۴۲ ک/ ۱۲۴۴ ز) له ټامه د له دایک بووه بو به ده ست خستنی ټهو زانستی فهرمووده ناسی لای که لیک ماموستای به ناوبانگ وانهی خویندوو و سهردانی که لیک شاری وهك دیمه شق و قاهره ی کردوو، پاشان له مصر نیشته جی ده بیټ و له قوتابخانه کان و مه شیخه کانیدا وانه دم خوینیت و پاشان ههر لهویش ده بیټه ماموستا (الذهبی، ۱۹۹۹، ص ۷۰) به تاییه ت له (دار الحديث الظاهرية) له دیمشق و وانهی فهرمووده ناسی ده ټیټه، ناوبراو بهوه ناسرابوو که خاومن رهوشتیکی بهرز و زانستیکی زور و داد په روه میکی چاک و خاومن ههستیکی به هیزه (الصفدی، ۱۹۹۸، ج ۱، ص ۲۹۳) عفیف یه کیک بووه له زانا فهرمووده ناسه کان که زوریک له سه نه ده کانی پشت راست کردو تهوه، بویه زانایانی دوا ی خوی سوودی زوریان له به ره مه کانی و مگرتوو، له بهر خوا په رستی و ټاین پاریزیه که ی و راست گویی و ټه مانه ت پاریزیه که ی به (عفیف الدین) بانگیان ده کرد و ټهم ناومیان لیئاوه (الفاسی، ۱۹۹۰، ج ۱، ص ۲۸۰) ټهم زانا پایه به رزه ی ټامه د له سالی (۷۲۵ ک/ ۱۳۲۵ ز) کۆچی دوا یی کردوو و که لیک به ره مه می ناوازه ی له دوا یی خوی جیهی شتوه.

یه کیکی تر له زانایانی ټامه د (ابراهیم بن اسحاق بن یحیی الامدی) یه ټهم زانایه خه لکی ټامه ده له سالی (۶۹۵ ک/ ۱۲۹۵ ز) له دیمه شق له دایک بووه و که سیکی فهرمووده زانی و زیرهك و لیئا توو بووه جگه لهوی زانایه کی فهرمووده ناس بووه له کاروباری کارگیری و دونیا یشدا لیئا توو بووه بویه ده سه لاتدارانی مه مالیک چه ندین پۆستی وهك (نظر الجیش) و سه رۆکایه تی دیوانی (الحسبه) یان له دیمه شق پی به خشیوو، ټهم زانایه لای خه لک خوشه ویست و لای ده سه لاتدارانی مه مالیک رینز لیگیراوو بوو، ناوبراو ماموستای ابن حجری العسقلانی بووه که خوی ده ټیټ مۆله تی گشتیم لهو و مرگرتوه، ټهم زانایه له سالی (۷۸۸ ک/ ۱۳۷۶ ز) کۆچی دوا یی کردوو. (ابن حجر، ۱۹۶۶، ج ۱، ص ۱۷)

فهرمووده ناسیکی تری ټامه د زانایه که به ناوی (احمد بن یوسف سعد الله الامدی) که ناوبراو له سالی (۷۱۰ ک/ ۱۳۱۰ ز) له ټامه د له دایک بووه، به پسپوری فهرمووده ناسی بوو بو ټهوه ی

زیاتر لهم بارمیهوه بزانی گهشتی بۆ بهغداد و مصر و شام کردووه لای چەندین مامۆستا وانهی خویندوو تا ئەو کاتەی دهبێتە یەکیەک لەزاناکانی ئەم بوارە (ابن حجر، ١٩٦٦، ج ١، ص ٤٠٢)

زانەییەکی تر لە بنەمائەیی فەرمووده ناسی بەناوبانگ (عزیف الدین الامدی) کورەکیەتی بەناوی (فخر الدین) کە وەک باوکی لەبوارێ فەرمووده زانیدا لێهاتوو بوو یەکیەک بوو لەزاناکانی سەرەمی خۆی تەنانەت زۆریک لە کەسایەتییە ناودارەکانی جیهانی ئیسلامی لەسەر دەستی ئەو بروانامەیی فەرمووده زانیان وەرگرتووە ئەوانە (ابن حجر) لای ئەم زانا کوردە مۆلەتی فەرمووده زانیی وەرگرتووە ئەم زانیەش لە سالی (٧٧٨/ک/١٣٧٦ز) کۆچی دوایی کردوو (ابن حجر، ١٩٦٧، ج ١، ص ٢٠٠)

یەکیکی تر لەو فەرمووده ناسانە (ابراھیم بن داوود بن عبدالله) یە کە بە (برهان الدین الامدی) ناسرابوو، ناوبراو یەکیەکە لەو زانا کوردانەیی کە شار و ولاتی خۆی لە پێناو بەدەستەینانی زانست و زانیاری بەجێهێشت و ڕووی کردۆتە مصر و بەتایبەتیش لە قاھیرە گیرساووتەو و درێژەی بە خویندنی فەرمووده ناسی داو و لای کەلیک لە مامۆستاکانی ئەوی وانهی خویندوو، بەتایبەتیش (سوئەنی ابن ماجه) ی ئەوی تەواو کردوو ناوبراو لە سالی (٧٩٧/ک/١٣٩٤ز) کۆچی دوایی کردوو (ابن الفرات، ١٩٣٦، ج ٢، ص ٤١٧)

هەرەھا یەکیکی تر لە ئەوکانی (عزیف الدین الامدی) ئەومیەکییتی بەناوی (عبدالرحمن بن ابراهیم العزیف اسحاق بن یحیی الامدی) کە لە باپیرمە ئەم زانستەیان بە میرات بۆ ماوتەو بۆیە ئەم بنەمائەیی لەبوارێ فەرمووده ناسیدا خزمەتیکی زۆریان بە موسلمانان کردوو و دەیان و سەدان قوتابیانی پێگەیاندوو و ئاشنایان کردوون بەزانستی فەرمووده ناسی ئەم زانیەش هاوشێوەی باپیری کەسایەتییەکی دیار و شارمزاریەکی باش و زانیەکی ناوداری فەرمووده ناسی بوو، ناوبراو لەسالی (٨١٥/ک/١٤١٢ز) لە دیمەشق کۆچی دوایی کردوو (السخاوی، د.ت، ج ٤، ص ٤٣) (الکامل، ٢٠١٤، ص ١٣٥). ئەم هەموو زانا فەرمووده ناسەیی ئامەد ئەو دەسەلمێنن کە خەلکی کورد و بەتایبەتیش خەلکی ئامەد (دیاریکەر) چەندە پەرۆشی فێربوونی زانست و زانیاری بوون لەم بورامش پێشەنگ بوون و خزمەتیکی زۆریان پێشکەش کردوو.

٣ - زانستی فقه (تێگەشتن لە ئاین):

ئەم زانستە بەیەکیک لە زانستە گەرمەکانی شارستانیەتی ئیسلامی هەژمار دەکرێت، چونکە راستەوخۆ پەیوەندی بەژبانی تاکەکانی ناو کۆمەڵگاوە هەیە و چارەسەری هەموو ئەو ناڕۆشنیانە دەکات کە خەلک پێویستیەتی، مەبەستیش تێیدا دۆزینەوهی وەڵامە بۆ پرسیارە شەریعیەکانیان.

زانستی (فقه) واته (تیگه‌یشتن) له قورنانی پیرۆز و هه‌له‌ینجانی حوكمه شه‌ریه‌كان له قورنات و فهرمووده و ئیجتهداكردن له (أحكامه‌كان) و كارناسانی كردن و فه‌توا دان بۆ خه‌لك به‌ پێی چوار مه‌زه‌به‌ سوونیه‌ سه‌ره‌كیه‌كه‌ (حاجی خلیفه، د.ت، ج. ٢، ص. ٤٨٢) زاناکانی ناماد لهم‌ بوارم‌ش رۆئی خۆیان گێراوه‌ چه‌ندین زانای ناودار له‌ سه‌رچاوه‌ ره‌سه‌نه‌كاندا هاتوووه‌ كه‌ خه‌لكی ئامه‌دن و خزمه‌تی زۆریان پێشكه‌ش كردوووه‌ وه‌كو فقهیه‌کی ناودار به‌ دیار كه‌وتوون له‌وانه‌ (علی بن احمد بن یوسف بن الخجر الاعمدي) یه‌ كه‌سیکی زانست خوازیوو هه‌زی به‌ فیربوون بوو بۆیه‌ بۆ ده‌ستخستنی زانست، كه‌شتی بۆ به‌غدا و ولاتی شام ئه‌نجام داوه‌ و یه‌كێك بووه‌ له‌ زاناکانی فیه‌ و ناوبانگی باشی هه‌بووه‌ هه‌روه‌ها یه‌كێك بووه‌ له‌وكه‌سانه‌ی كه‌ لێكدم‌رومه‌یه‌کی زۆرچاك بووه‌ جگه‌ له‌م‌وش نووسه‌ر و رموانبێژه‌کی زۆرچاك بووه‌ هیچ شتیك له‌ به‌رده‌می نه‌دم‌وه‌ستا و گوزارشت و دمرپیرینی زۆر باشی هه‌بووه‌، ناوبراو له‌سالی (٧١٣ه‌/١٣٤٠ز) كوچی دوایی كردوووه‌.

فه‌قیه‌یه‌کی تر كه‌ ناوی (أحمد بن یوسف السعدي الحرائي) پم‌ الاعمدي شهاب الدین ابن جمال الدین) جگه‌ له‌وه‌ی له‌ بوازی فقه‌ شاره‌زایه‌کی زۆر باشی هه‌بووه‌ و مام‌ۆستای ئهم‌ بواره‌ بووه‌، له‌گه‌ڵ ئه‌م‌وش له‌گه‌لك‌ بواریت‌ر ده‌ست رهنگین بووه‌ به‌تایه‌ت له‌بوازی هونه‌ر زۆر ستایش ده‌كری، ئه‌وه‌ جگه‌ له‌وه‌ی مام‌ۆستای زمانه‌وان بووه‌ كه‌لێك نووسه‌ر بۆ زانینی مانا و رێك‌ خستنی په‌رتوك‌ و شیعر و هه‌له‌به‌سته‌كانیان پرس و راویژیان پێكردوووه‌، بۆیه‌ ناو براو خزمه‌تیکی دیاری به‌ بوازی فقه‌ و زامانه‌وانی و ئه‌ده‌بی كردوووه‌، شایه‌نی باسه‌ جگه‌ لهم‌ كه‌مه‌ زانیاریه‌ هیچی تری له‌ بارمه‌وه‌ له‌ سه‌رچاوه‌كان باسی لێوه‌ نه‌كراوه‌ (ابن حجر، ١٩٦٦، ج. ١، ص. ٤٠٧).

ناویکی دیاری ئامه‌د فه‌قیه‌یه‌كه‌ به‌ناوی (محمد بن عیمان بن یوسف الاعمدي) پم‌ المصری الحنبلی بدر الدین بن الحداد) كه‌ به‌ (بدرالدین الاعمدي) ناسرابوو زانیاریه‌کی لێزان و ئه‌ستیره‌یه‌کی دیاری بوازی فقه‌ بوو له‌ سه‌ر ده‌ستی كۆمه‌لێك مام‌ۆستا له‌ ناوچه‌ی جیاواژ ئهم‌ وانه‌ی خویندم‌وه‌ تا ئه‌وه‌ی بۆته‌ یه‌كێك له‌ فقه‌یه‌ ناوداره‌كانی جیهانی ئیسلامی و ناوبانگی به‌ده‌ست خستوووه‌، هه‌ر ئهم‌ به‌ دیار كه‌وتنه‌شی بوو كه‌ ده‌سه‌لاتدارانی مه‌مالیك پێیان خۆش بووه‌ بپێته‌ كاربه‌ده‌ستیان بۆیه‌ چه‌ندین پله‌ و پۆستی جیاپان پێبه‌خشیه‌وه‌ له‌وانه‌ (ناظر دیوان) و (الحسبه) له‌ هه‌له‌ب پێبه‌خشی و (ابن كثیر، ١٩٧٧، ج. ١٤، ص. ٥٨) دواتر له‌ دیمه‌شق كرایه‌ (سه‌رپه‌شتیاری ئه‌وقاف و پاشان وتاریبیژی) جگه‌ له‌م‌وش كراوته‌ مه‌ته‌سیب له‌ مصر (ابن العماد، د.ت، ج. ٦، ص. ٦٥) چه‌ند جارێكیش وه‌ك‌ سه‌په‌شتیاری بيمارستان دیاری كراوه‌ وه‌ هه‌رم‌وه‌ها وه‌كو دادوم‌ریش له‌ دادگا كاری كردوووه‌ (ابن مفلح، ١٩٩٠، ج. ٢، ص. ٤٦٦) ناوبراو

ئەموكاتەى كەلە سائى (٧٢٤ك/١٣٢٥ز) كۆچى دوايى كرد محتەسىبى شارى ديمەشق بوو (ابن حجر، ١٩٦٦، ج٤، ص١٦٤-١٦٥).

زانابىيەكى ترى بوارى فەقيھىكە كە بە (الشابشى) ناسراو، كە ناوى تەواوى (محمد بن محمود بن نصر الامدى) يە ناوبراو لەلاى مامۇستاي بەناوبانگ (ابن الشحن) و (ست الوزراء) فقهى خویندوو و پێگەيشتو دواتریش بوو بە فیهقه زانیكى شارمزا و مامۇستاي ئەم بوارە جگە لەم كەمە زانیارى هیجى ترى لەبارەییەوە باس نەكراو (ابن حجر، ١٩٦٦، ج٦، ص٨).

یەكیكتەر لەو فەقیهانەى دیاریكر (محمد بن محمود بن نصر الامدى الشافعى) یە كە لە بوارى فقهدا زۆرى خویندوو و بۆتە یەكێك لە فەقیهەكانى مصر و رۆلێكى باشى لە پێگەیاندى قوتابیان و فقیهەكانى مصر هەبوو و چەندین كەسایەتى وەك (الحافظ زين الدين عبدالرحيم بن حسين الكردي) چەندانى تریش لەسەر دەستى ئەم زانە ئامەدیە مۆلەتى خویندن و مامۇستایان وەرگرتوو ناوبراو لەسائى (٧٩٦ك/١٣٩٣ز) كۆچى دوايى كردوو (ابن حجر، ١٩٦٦، ج٥، ص٢١) (عبدالکریم المدرس، ١٩٨٣، ص٤٨٥)

هەر وەها (سعد الدين بن عبدالله الامدى) یەكێكى تر لەو فەقیهانەى دیاریكر كە لە ئامەدمو كۆچى كردوو چۆتە مصر و شام لەوێش ناوبانگ پەیدا دەكات و دەبیته یەكێك لە فیهقهزانەكان تا ئەموكاتەى بەهۆى بەناوبانگ بوونیەوە كار بە دەستانى مەمالیک دەیکەنە كار بە دەستى خوێان لە گرابلسى لیبیا و ماومەیکیش مفتى ئەو بوو هەر لەوێش ماومەتەو تا كۆچى دوايى دەكات لە سائى (٨٣٢ك/١٤٢٨ز) (حاجى خلیفە، دت، ج٢، ص٦٢٥).

٤ - وتاریبژی:

ئەم زانستە بەیەكێك لە زانستە پڕ بایەخەكان سەیر دەكریت، بەزانستێكى ئاینى پوخت هەژمار دەكریت (القلقشندى، ١٩٨٧، ج٤، ص٤٠) چونكە پەيوەندییەكى راستەوخۆى بە خەلك و ژيانى خەلكەو هەیه، كەسانێك دەبوونە وتار بیژ، كە زمان پاراو قسەزان و خامن پاشخانێكى زانستى بەرزو باش بوون (الجرجانی، ١٩٨٣، ص٩٩) كە لە ئەسەریان پێویستبوو نامۆزگارى خەلك بکەن و تیکەلاوى ژيانیان بن و ببنە چارەسەر بۆ گرافتەكانى ناو كۆمەلگا، بۆیە ئەم زانستە لاى خەلك بەهای تایبەتى خۆى هەبوو، بۆیە چەندان كەس لەم بوارە ناوبانگیان پەیدا كردبوو، لە نێو كوردانى ئامەدیش خەلكانیك لەوتاریبژی ناوبانگیان پەیدا كردبوو، گرنگترینیان:

(محمد بن عیمان بن موسى بن عبد الله بن محمد الامدى) ئەم زانا ئامەدیە لە سائى (٦٥٩ك/١٢٦١ز) لە شارى مەككە لە دایك بوو و گەورە بوو و لاى باوكى و چەندین زانای تر دەستى بە خویندن كردوو و یەكێك بوو لە زمان پاراو رەوان بیژەكان بۆیە لەدواى مردنى

باوکی دهکریته وتار بیژی شاری مهککه، وادیاره باوکیشی ههر وتاریژی مهکه بووه بویه نهویش لهشونینی نهو دستنیشان دهکری بۆ وتاردان، ههلبژاردنی نه کهسایهتیه بۆ وتاردان له شاره دیاره که رومانبیژی و لیهاوووی نهو زانا کورده دهردهخت، نهکینا له شاریکی وا ههستیاری که رووکه و قبیله موسلمانانی جیهانه ناکریته وتاریژی که نهمه خوی له خویدا باشتیرین ناساندنه، پاشانیش دهکریته دادوهی شاری مهککه که وهرگرینی دادوهیش لهلایهن نهو زانا کوردهی ناماد نیشانهی لیهاوووی و لیزانینیتهی له زانسته شهرعیهکان بویه بۆ نهه بوستهش ههلهمبژیردریته ناوبراو له سالی (٧٣١هـ/ ١٣٣١ز) کۆچی دوایی کردوو (ابن حجر، ١٩٦٦، ج٥، ص ٤٦٤)

یهکیکی تر لهوتاریژی ناودارمکانی نامهد که وتار خوینی شاری غهزه بووه له فهلهستین کهسیکه بهناوی (شمس الدین محمد بن عیسی بن محمد بن عبد الوهاب بن دویب الآمدی دمشقی) که به (قاچی شهبه) ناسرابوو، نهه زانا کورده لهپال نهوهی که وتار بیژیکی لیهاوو له ههمان کاتدا نوسهر وهدیب زانیکی بلیمهت بووه، جگه له بواری ئاینی لهبواری کارگیریشدا شارمزاو لیهاوو بووه بویه دهسهلاتدارانی مهمالیک کردوویان به (کاتب الانشاء) له دیمهشق، پاشان له سالی (٧٦٢هـ/ ١٣٧١ز) کۆچی دوایی کردوو (المقریزی، ١٩٩٧، ج٢، ص ٢٣٦)

٥ - زانستی زمانهوانی و پێزمان :

بۆ نهوسا مههبهست لهه زانسته جوان و ریک بهکار هینانی زمانی عهرمبی بووه، نامانجیش لیی فییرکردنی خهلهک بووه بۆ نهوهی قورئان و فهرموودهکان بهشیوهیهکی ریک و دروست بخویننهوه، دواي نهوهی فتوحاتی ئیسلامی زۆر ناوچهی دهرموهی سنووری عهرمبی گرته خوی و خهلهکانیکی نا عهرمب هاتنه نیو ئایینی ئیسلامهوه، ئیتر نهو کات نهو زانسته بووه پیویستییهکی ههتهمی بۆ نهوان، تا فییری ریک خویندنهو بهکارهینانی وشهکان بن، بویه نهه زانسته به زانستیکی گرنه ههژمار دهکریته (الطائي، ١٩٧٥، ج٤، ص ١١٣) بویه کوردیش هههرچهنده وهکو نهتهوهکانی تری جیهانی ئیسلامی زمانی دایکیان کوردی بووه بهلام لهههمان کاتدا گرنکی زۆریان بهزمانی عهرمبی داوهو چونکه ههم لهبههر نهوهی زمانی قورئانه ههمیش بهپیروزیان زانیوووه بویه کورد به گشتی و نامهدهیهکانیش جگه لهوهی زمانی عهرمبی زمانی دایکیان نهبووه لهگهله نهوشدا بوونهته زانا له بواری زمان و نهدهب و وێژه، تهنانهت بگره زۆر جار له عهرمبهکان باشتیر شارمزایی زمان و نهدهبی عهرمبی بوونه، جا نمونهمان زۆرن له زانایانی نامهد لهه بواره لهوانه :

أبو علي الأمدى كهناوى تهواوى (الحسن بن محمد بن أحمد، أبو علي الأمدى) بۆ فیر بوونی زانست و زانیاری بهتاییهت زمانی عهره‌بى و ئه‌دهب گه‌شتى به‌غداى کردوو و له‌وى ماومه‌وه دواتر بۆته زانییه‌كى زمانی عهره‌بى و چه‌ندین قوتابى پێگه‌یاندوو، جگه له زمان گرنگى زۆرىشى به شعر و هه‌لبه‌ست داوه یه‌كێك بووه له شاعیره به‌ناوبانگه‌كان (الصفى، ٢٠٠٠، ج٤، ص١٩٥).

زانییه‌كى تری بواری زمان و ئه‌دهب (شمس الدین بن الأمدى الکاتب) كه‌ناوى تهواوى (القاسم بن علی بن محمد بن علی، شمس الدین المرحجى العکبراوى الأصل المعروف بابن الأمدى) له سالى (١٢٣٥/١٢٤٦) له دیمه‌شق له‌دايک بووه، ئهم زانییه یه‌كێك بووه له زمانزان و ئه‌دهب دۆست و شاعیره‌كانى سه‌رده‌مى خۆى و دیوانییه‌كى شیعریشی هه‌یه وه‌ك له سه‌رچاوه‌کاندا هاتوو، به‌لام ناوى نازانێ به‌لام نمونه‌ى شیعری زۆرى ناماژه‌ى پێکراوه، جگه له‌وش به‌هۆى لی‌زانینی له زمان و لی‌هاتویی له ئه‌دهب و وێژه ده‌سه‌لاتدارانى مه‌مالیک پۆستیان پى به‌خشیوه، بۆ نمونه له‌وانه کردویان به‌ چاودێر له دیوانى سولتان، سه‌یری ته‌واوى داهاى شاره و ئاومدانیه‌كانى مصری کردوو، دیاره كه‌سێك ئهم پۆسته وه‌رده‌گریت كه لی‌هاتوو بیت و جیى ممتانه‌ى سولتانه‌كانى مه‌مالیک بیت، بۆیه ناوبرا‌ویش هه‌م زمانزان و هونه‌ر دۆست و كه‌سایه‌تیه‌كى دیارى ئهم بواره بوو (الصفى، ٢٠٠٠، ج٧، ص٢٠٠).

زمانزانییه‌كى تری ئامه‌د زانییه‌كه به‌ناوى (أحمد بن يوسف السعدي الحارني ثم الأمدى) كه جگه له‌وى زمان زان و زانییه‌كى زمانی عهره‌بى بووه، له‌هه‌مان كاتدا هونه‌ر دۆست و شاعیریش بووه به‌رههه‌مى ناوازمى هه‌بووه، ئه‌وه جگه له‌وى له‌بوارى فقه‌یشدا زانییه‌كى ناودار بووه هه‌ر ئه‌وه‌ند زانیاریه‌ى له‌بارمه‌ تو‌مار كراوه (ابن حجر، ١٩٦٦، ج١، ص٤٠٧).

یه‌كێكى تر زانییه‌كه به‌ناوى (ابن التیتی) كه ناوى ته‌واوى (أحمد بن علی الصاحب العالم شرف الدین أبو الفداء الشیبانى الأمدى) زانییه‌كى ناودارى دیاریکهر، بۆ فیربوونی زانست و زانیاری سه‌ردانى مصر و شامی کردوو و له‌وى لای كۆمه‌لیك مامۆستای ناودار وانه‌ى خویندوو، ناوبرا جگه له‌بوارى زمان، هونه‌ر دۆست و شاعیریکی ناوازه بووه له‌هه‌مان كاتدا فه‌رموووه ناس بووه، جگه له‌وى له‌بوارى می‌ژووش شارم‌زایی زۆرى هه‌بووه كتیبه‌یه‌كى می‌ژوویی له‌بارمى ئامه‌د نووسیوه و هه‌رچى می‌ژووی ئامه‌د هه‌یه تییدا كۆی کردوته‌وه، كه‌سایه‌تیه‌كى ناودارى ئامه‌د بووه و له‌گه‌ڵ کاربه‌ده‌ستانی ماردین نیوانى خوش بووه، بۆیه زۆرجار وه‌كو نیردراووی ماردین دهمان نارد هه‌ر، ناوبرا هه‌ر له‌ماردین له سالى (٦٧٣/ ١٢٧٥ز) كۆچى دواى کردوو (الصفى، ٢٠٠٠، ج٢، ص٤٦١).

٦ - سۆفیگەری (التصوف)

زانستیکە بایەخ و گەرنگی بە پاککردنەوەی دڵ و دەرۆون دەدات، ئامانجیشی خۆ دوور
 گرتنە لە ھەموو کاریکی نا پەسەند و نەشیار، زۆر جاریش بەم زانستە گوتراوە (علم الحقیقە)
 کە تییدا مەبەست لێی وێڵ بوونە بەدوای خودای حقیقی، ئامانجیش خۆ نزیک کردنەوەیە لەو
 خودایەو خۆ دوور گرتنە لەو کار و کردەوانەی کەخەلکی دیکە ئەنجامی دەدەن و زۆرجار
 سۆفیەکان نازناوی (الفقراء) (احسان، ص ٢٠٠٨، ١٨- ٢٨) یان (غریاء) و (سیاحین) یان
 لە خوێان ناو (الکلابازی، ٢٠٠١، ص ١٣) (محمد، ١٩٨٠، ص ١٤٠) ئەم زانستە ناو کورد و
 بەتایبەتی لای ئامەدیەکان گەرنگی خۆی ھەبوو چەند زانایەک لەم بوارە پێشەنگ بوون لە
 دیارترینیان (حسن جلی) و کورەکیەتی بەناوی (عبد اللکیم بن حسن، الشیخ الصالح
 الصوفی عبد اللکیم جلی الآمدی) ئەم بنەمالیە بەدیارتترین سۆفیەکانی حەلەب ھەژمار
 دەکران و کەس لەوانە لەم بوارە ناویانکی پەیدا نەکردوووە (حلقە ی ذکر) یان لە
 مەزگەوتەکانی حەلەب ھەبوو و مۆرید و شوێنەکەوتەیان زۆر بوو، وە لەدوای ئەوانیش کۆری
 (عبد اللطیف جلی) بەناوی (فتحی جلی) لەسەر پێی باوکی بەردەوام دەبێت، ئەوی شایەنی باسە
 (فتحی جلی دەلیت باوکم لە ساڵی ٩٣٢ هـ/ ١٥٢٥ ز) ئە ئامەد کۆچی دوایی کردوو. (الغزی،
 ١٩٧٩، ج ٢، ص ١١٣)

یەکیکی دیکە لەو سۆفیانەی ئامەد شیخ (عبد القادر بن عبد الله الآمدی، ثم الحلبي،
 ثم الدمشقي) ئەویش یەکیکە لە سۆفی و شیخەکانی حەلەب بەلام ناوبراو جگە لەکاری
 سۆفیاتی کاری دیکەشی کردوو لەوانە دارتاشیکی باش بوو وە بازرگانیکی لیھاتوو بوو جگە
 لەوی شیخیک بوو زۆریک لە خەلک باوەریان پێی ھەبوو دەچوونە لای و لەحەلەب سەردانیان
 دەکرد حەزیان لەبەرەکیەتی ئەو ھەبوو، ناوبراو لە ساڵی ٩٦٦ هـ/ ١٥٥٧ ز) لە دیمەشق کۆچی
 دوایی کردوو (الغزی، ١٩٧٩، ج ٢، ص ٢١١)

دووم: زانستەکانی بیرکاری و پراکتیکیەکان:

لەپاڵ زانستە ئایینیەکان موسلمانان گەرنگی زۆریشیان بە زانستی کردارەکی داو و
 لەم بوارە پێشەنگ بوون، سەدان زانایی موسلمانان ناودارمان ھەن کە خزمەتی زۆریان بە
 گەرنگی مەروفاوەتی کردوو و شارستانیەتی بەگشتی دەرمانەند کردوو، کە تا ئێستاش
 بەشیکی ئەم زانایان کاریگەریان لەسەر ڕەوتی زانستی بەجێھێشتوو، ئەنیو کوردیش زانا
 گەلیک ھەن کە خزمەتی ئەم بوارەیان کردوو، ئە کوردە ئامەدیەکانیش ھەن کە لەپاڵ
 زانستە ئایینیەکان گەرنگی زۆریشیان بە زانستە کردارەکیەکان دابی ئە گەرنترین ئەم
 بوارەش ئەمانەیی خوارمۆن:

١ - زانستی بیرکاری و ئەندازەزانی:

زانستی بیرکاری و ئەندازە گرنگی زۆری هەبوو ئە مێژووی ئیسلامی، چونکە پەڕه‌ست بوو بەزۆر بواری ژبانی موسلمانانەوه بەتایبەت ئە دیاری کردنی کات و دابەش کردنی میرات و زۆر بواری تریش بۆیه ئەم زانسته گرنگی تاییه‌تی خۆی پێدراوه (الانصاری، ١٩٩٨، ص ٩٩)، بەتایبەتیش ئەسەردەمی مەمالیک ئەمزانسته زیاتر گرنگی پێدراو زۆرتر پێشکەوتنی بەخۆیه‌وه بینیوه. (قادر محمد، ٢٠٠٩، ٢٩١)

کوردیش ئەم زانسته کەمتەرخەمی ئەکردوو و چەندین زانای ناوداری لێهەڵکەوتوو ئە نێو کوردیش کوردانی ئەمەد گرنگیان بەم زانسته داوه، ئەوانه زانای ناوداری دیار بکر (القاضي علاء الدين ابن الأمدی) کە زۆر کەسیکی بلیمەت و زانای بیرکاری و ئەندازە بووه پێان وابوو هێچ کەس بە قەد ئەو شارمەزای ژمارەکان و حیساب و کتابی هاوردو ناردنەبووه بۆیه نووسەرەن و مێژوو نووسان زۆر ستایشیان کردوو کۆتوێانە ((کتب المنسوب الفائق، وحقق ما فيه من الطرائق، وأتقن أقلامه السبعة، مع ثبوت التأنيق وعدم التأنی والسرعة، تسابق البروق أقلامه، وتفوق سطوره الدر إذا زانه نظامه. كأنما همزاته الحمائم على ألفاته التي هي الأغصان، وكأنما عطفات الجيمات وجنات، ونقطها خيلان. کم کتب ختمه وكأنها للعيون روضة ورد، وکم حرر ربعة فلم تحتج إلى ذهب ولا لازورد، تسودت بعده أوراق التجويد، وتحطمت أقلام الكتاب بعدما كانت أماليد)) (الصفدي، ١٩٩٨، ج ٣، ص ١١٢) هەر ئەبەر ئەو شارمەزایە زۆری ئەبواری ژماردن و حیسابدا هەبوو دەسەلاتدارانی مەمالیک چەند پۆستیکیان پێبەخشیوه ئەوانه ئە دیوانەکان کاری زۆری کردوو و هەروەها وەک سەرپەرشتیاری ئەوقاف و زمو و زارەکانی تاییه‌ت بەهەم‌هەڵ کاری کردوو، ناوبراو ئەهەند لێهاتوو بووه ئەبواری ژماردن هەر پرساریکی بیرکاریان ئارسته دەکرد بێ وەستان وەلامی دەدایه‌وه یان وەک باسی کراره هێچ کات هەڵی ئە ژمارەکان ئەکردوه و پێان وابوو بەشترین زانیه ئەم بوواروو وەک صفدی باسی کردوووه دەئێ ((کان معدوداً في كتاب الحساب، متفرداً بالضبط في الدخل والخرج)) (الصفدي، ١٩٩٨، ج ٣، ص ١١٢).

٢ - زانستی مۆسیقا:

ئەم زانسته ئە شارستانییه‌تی ئیسلامی بەبەرەوێ ئەگەل ئەوانی تر زانستیکی تا رادەیه‌ک تازمیه، ئەهەمان کاتدا ئەسەرمتای بەدیارکەوتنی بەچاویکی گوماناوییه‌وه سەیردەکرا، بەلام ئەگەل ئەهوشدا بەشیک ئە کەسایه‌تییه‌ دیارەکانی شارستانییه‌تی ئیسلامی حەزبان بەم زانسته کردوو و هەوێیان بۆ داوه، بە تاییه‌ت کاربەدەستان بۆ رازاندنەوه‌ی شەوانی کۆشک و پێشوازی کردن ئە میوانەکانیان حەزبان بە مۆسیقا و گۆرانی چڕین بووه، بۆیه کەلێک کەسیان بەپارە هیناوه‌ته ژێر بالێ خۆیانەوه بۆ ئەوه‌ی مۆسیقایان بۆ بژەنن و گۆرانیان بۆ بچرن،

تەنانەت پارمى زۆرىشىيان بۇ ئەم بواره تەرخانکردوو، بۆيە ئەم زانستە بوو زانستىكى كارا و لە ھەندىك ناوچە دەخويندرا وخەلکانىكى زۆرىش خولىياى فيرېوونيان ھەبوو و خۆيان پيوو خەريک کردوو.

لە نيو کوردانى ئامەدیش کۆمەلەيک کەس بەديار کەوتن کە لە مۇسقىا و گۆرانى چریندا زۆر لىھا توو

بوون وناوبانگيان پەيدا کردبوو، ناورداترينيان(عثمان بن شمس الإمام العلامة الخطيب، المفضن فخر الدين أبو النور بن منلا شمس الأمدي، ثم الدمشقي الحنفي) يە ئەم زانايە لەسەرەتادا وتر بێژ و زانايەكى ناودارى بواری ئايینی بوو شىخىكى ديارى ديمەشق و دەورووبەرى بوو دەرسى لە مزگەوتەکانى ئەم شارە گوتۆتەو و چەندین قوتابى پىگەياندوو، لەھەمانکاتدا دەستىكى بالای لە ئاوازنان و مۇسقىادا ھەبوو و کتیبى لەم بارمىھو نووسیو، (الغزى، ۱۹۷۹، ج ۲، ص ۱۸۸- ۱۸۹) بۆيە ئەم زانايە ھاوسەنگى لەنیوان زانستەکاندا پاراستبوو بۆيە کە لەسالى (۹۴۴هـ / ۱۵۳۷ز) کۆچى دوايى دەکات، زانايانى ئايینی و قوتابيان و کەسانى خانەدان و شىخ و مورید و ھونەر دۆستەکان لەسەر لاشەکە ئامادە دەبن و بەخاکی دەسپێرن کە ئەمە نیشانەى خۆشویستنى ئەم زانايەى لەلایەن تەواوى چین و توێژەکانى کۆمەلگا بۆيەش ھەموو لایەك بەھى خۆيان زانیوو و لەکاتى مردنى بۆى بەسۆ بوونە و ئامادەى ناشتنى بوونە.

ئەنجامەکان:

- رۆوخانى خەلافەتى عەبباسى لەئەنجامى پەلامار و ھىرشەکانى مەغول بۆ سەر جیھانى ئىسلامى گەورەترین مەترسى و زیانى ھەبوو، بەتیبەت ژێرخانى پر معریفەت وداھینانى مۆسلمانان و ئەو پێشکەوتنە زانستىيەى کە ھاتبوو ئاراوہ لەناوبران.
- مسر و شام دواى رۆوخانى خەلافەتى ئىسلامى لەبەغدا بووونە شوێنگرەموو میرات گرى زانايان و دەرگاھىکى تر بۆ رۆوگەى زانستى مۆسلمانان بەگشتى، بۆيە زانايانى مۆسلمانان بۆ دووبارە بڕەمدان بەزاست و بزاقى معریفەت رۆويان لەم رۆوگە تازمىە کرد.
- رۆلى کورد لەمىژوو و شارستانىيەتى ئىسلامى سەردەمى مەمالىک تەنھا کورت ناکریتەوہ لە بوارەکانى سیاسى و سەربازى، بەلکو کورد و بەتاتیبەتیش ئامەدییەکان پشکدارى بەرچاويان ھەبوو لە بوارە معریف و زانستىيەکان و بووژاندنەوہى بزاقى زانست لەو سەردەمە.

- زانایانی ئامەد دواى درك كردن به مهترسى كهه بوونهوهى پيگهى زانايان و لهدهست دانى زانست لهدواى ئهم باروودوخه خراپهى كه هاته ئاراوه، ئهوان هاتنه پيش بۆ ئهوهى وهك ئهركيكى ئاينى ببنه پاريزمى زانست و زانيارى و دووباره پيشخستنهوهى بزاقى زانست.
- ئهوهى دياره كه زانايانى كوردى ئامەد زياتر بايهخيان بهزانسته ئاينيهكان داوه و كههتر لايان كردۆتهوه بهلاى زانسته پراكتيكى و كردارهكيهكان.
- كورده ئامهديهيهكان لهنيو زانسته ئاينيهكانيش زۆرتر گرنكيان به زانستى قورئان و فهرمووده داوه، چونكه پييان وابوو بهشتريين دوو بوارن كه خزمهتى زانستى تيدا بگهن خويانى پيوه خهريك بهگهن.
- ئهوهى تيبينى دهكرى كه زانستى فهرموودهناسى له لاي ههنديك له بنه مائهكانى ئامەد زۆرتر بايهخى پيادراوه و ئهوه لهدواى نهوه لهم بواردا پيشهنگ بوون، بۆ نمونه بنه مائهى (عفيف الاسحاق)، ئهههش پيگهى ئهم بنه مائهيه و كورده ئامهديهيهكان دهردهخات لهم بومردا.

سه رچاوه په سه نه كان:

ابن الاثير، عزالدين ابى الحسن بن ابى الكرم محمد بن محمد بن عبدالكريم بن عبدالواحد الشيباني (٦٣٠هـ / ١٢٣٢ز)

- ١ - الكامل في التاريخ، تحقيق عبدالسلام التدمري، دار الكتب العربي، لبنان: ١٩٩٧
- ٢ - الانصاري، ابى يحيى زكريا (ت ٩٢٥هـ / ١٥٢٠ز)
- ٣ - اللؤلؤ النظم في روم التعلم والتعليم، شرح و تعليق، عبدالله نذير احمد، دار البشائر الاسلاميه، بيروت، ١٩٩٨
- ٤ - ابن بطوطه، ابو عبدالله محمد بن عبدالله الطنجي (ت ٧٧٩هـ / ١٣٧٧ز)
- ٥ - تحفة النظر في غرائب الامصار وعجائب الاسفار، رحلة ابن بطوطه، دار صادر بيروت، ١٩٦٤
- ٦ - بيبيرس المنصوري،
- ٧ - مختار الاخبار، تحقيق عبدالحميد صالح حمدان، دار المصريه اللبنانيه، ١٩٩٣
- ٨ - ابن تغري بردي، جمال الدين ابى المحاسن يوسف الاتاكي (ت ٨٧٤هـ / ١٤٦٩ز)
- ٩ - النجوم الزاهرة في اخبار ملوك مصر والقاهرة، مطابع كونستانت سوماس وشركاؤه القاهرة، دت
- ١٠ - الجرجاني، علي بن محمد الشريف، (ت ٨١٦هـ / ١٤١٣ز)
- ١١ - العريفات، دار الكتب العلميه، لبنان: ١٩٨٣
- ١٢ - حاجي خليفة: مصطفى بن عبدالله تاقسطنطيني الرومي الحنفي (ت ١٠٦٧هـ / ١٦٥٣ز)
- ١٣ - كشف الظنون عن اسامي الكتب والفنون، مكتبة المثنى، بغداد: دت

- ١٤ - ابن حجر، شهاب الدين احمد بن علي العسقلاني (ت ٨٥٢/ك/ ١٤٤٨ز)
- ١٥ - انباء الغمر بابناء العمر في التاريخ، باشراف محمد عبد الحميد خان، مطبعة دائرة المعارف العثمانية، حيدر اباد (الدكن: ١٩٦٧)
- ١٦ - الدرر الكامنة في اعيان المائة الثامنة حققه وقدم له محمد سيد جاد الحق، مطبعة المدني، (القاهرة ١٩٦٦)
- ١٧ - الذهبي، شمس الدين محمد بن احمد بن عثمان (ت ٧٤٨/ك/ ١٣٧٤ز)
- ١٨ - ١٠ تاريخ الاسلام ووفيات المشاهير والاعلام، تحقيق عمر عبدالسلام تدمري، دار الكتب العربية، (بيروت: ١٩٩٩)
- ١٩ - السخاوي، محمد بن عبدالرحمن (ت ٩٠٢/ك/ ١٤٩٦ز)
- ٢٠ - الضوء للامام لاهل القرت التاسع، منشورات دار مكتبة الحياة (بيروت: د.ت)
- ٢١ - السيوطي، جلال الدين عبدالرحمن بن علي (ت ٩١١/ك/ ١٥٠٥ز)
- ٢٢ - حسن المحاضرة في اخبار مصر والقاهرة، المكتبة المصرية، (بيروت: ٢٠٠٤)
- ٢٣ - الصفيدي، صلاح الدين خليل ابيك (ت ٧٦٤/ك/ ١٣٦٢ز)
- ٢٤ - اعيان العصر واعوان النصر، تحقيق فالح احمد البكور، دار الفكر، (بيروت: ١٩٩٨)
- ٢٥ - الوافي بالوفيات، تحقيق احمد الارناؤط و تركي مصطفى، دار احياء التراث العربي، بيروت، ٢٠٠٠
- ٢٦ - الطائي، محمد بن عبدالله بن مالك الطائي (ت ٦٧٢/ك/ ١٢٧٢ز)
- ٢٧ - شرح الكافية الشافية، تحقيق، عبدالمنعم احمد هريدي، مركز البحث العلمي و احياء التراث الاسلامي، الرياض دت
- ٢٨ - ابن العماد، ابو فلاح عبدالحي الحنبلي (ت ١٠٨٩/ك/ ١٦٧٨ز)
- ٢٩ - شذرات الذهب في اخبار من ذهب، دار احياء التراث العربي، بيروت دت
- ٣٠ - الغزي، تقي الدين بن عبدالقادر التميمي (ت ١٠١٠/ك/ ١٦٠١ز)
- ٣١ - الكواكب السائرة باعيان المائة العاشرة، تحقيق جبرائيل سليمان جبور، منشورات دار الافاق الجديدة، ط٢، بيروت: ١٩٧٩
- ٣٢ - الفاسي، الامام تقي الدين ابي الطيب محمد بن احمد المكي (ت ٨٣٢/ك/ ١٤٢٨ز)
- ٣٣ - ذيل التقيد في رواة السنن والمسانيد، تحقيق، كما يوسف الحوت، دار الكتب العلمية، بيروت ١٩٩٠
- ٣٤ - ابن الفرات، محمد بن عبدالرحيم (ت ٨٠٧/ك/ ١٤٠٤ز)
- ٣٥ - تاريخ ابن الفرات، عني بنشره قتحقيقه، قسطنطين زريق، المطبعة الاميركانية، بيروت : ١٩٣٦
- ٣٦ - القلقشندي، احمد بن علي (ت ٨٢١/ك/ ١٤١٨ز)
- ٣٧ - صبح الاعشى في صناعة الانشاء، شرح و علق عليه، محمد حسين شمس الدين، دار الكتب العلمية، ١٩٨٧
- ٣٨ - الكلاباذي، تاج الاسلام ابوبكر محمد (ت ٣٨٠/ك/ ٩٩٠ز)
- ٣٩ - التعريف بنذهب اهل التصوف، تقديم يوحنا الحبيب الصابر، دار صادر بيروت، ٢٠٠١
- ٤٠ - المقريزي، تقي الدين ابي العباس احمد بن علي بن عبدالقادر العبيدي (ت ٨٤٥/ك/ ١٤٤١ز)
- ٤١ - السلوك لمعرفة دول الملوك، تحقيق محمد عبدالقادر عطا، منشورات دار الكتب العلمية، لبنان: ١٩٩٧
- ٤٢ - ابن المنظور، ابو الفضل جمال الدين محمد (٧١١/ك/ ١٣١١ز)
- ٤٣ - لسان العرب، دار صادر بيروت، ط٣، لبنان : ٢٠٠٤

زید مەزەکان:

- ١ - احسان الهي ظهير
- ٢ - التصوف، دار ابن حزم، القاهرة، ٢٠٠٨
- ٣ - احمد شلبي،
- ٤ - تاريخ التربية الاسلامية، دار الكشف للنشر، ١٩٥٤
- ٥ - جرجي زيدان
- ٦ - تاريخ اداب اللغة العربية، دار مكتبة الحياة، القاهرة، ١٩٨٣
- ٧ - جلال يوسف العطاري
- ٨ - حركة تاليف العلمي في مصر ووالشام في العصر المملوكي الاول، دار الفكر، عمان ٢٠١١
- ٩ - حسن شمساني
- ١٠ - مدارس دمشق عي عصر الايوبي، دار الاتفاق العربية، ١٩٨٣
- ١١ - سعيد عبدالفتاح عاشور
- ١٢ - المجتمع المصري في عصر سلاطين المماليك، القاهرة، دار النهضة العربية، ١٩٦٢
- ١٣ - السيد الباز العريني
- ١٤ - المماليك بيروت، دار النهضة العربية، ١٩٨٩
- ١٥ - شوقي وصيف
- ١٦ - تاريخ الادب العربي عصر الدول والامارات - مصر و الشام، دار المعارف القاهرة، ١٩٨٤
- ١٧ - صبحي صالح
- ١٨ - مباحث في علوم القرآن، دار العلم للملايين، ١٩٧٢
- ١٩ - عبدالكريم المدرس
- ٢٠ - علماؤنا في خدمة العلم والدين، دار الحرية للطباعة (بغداد : ١٩٨٣)
- ٢١ - عبدالله عبد الدائم
- ٢٢ - التربية عبر التاريخ من العصور القديمة حتى اوائل القرن العشرين، دار العلم للملايين، طه، ١٩٨٤
- ٢٣ - عبدالوهاب عزان
- ٢٤ - مجلس سلطان الغوري، ٢٠٢٠
- ٢٥ - عمار محمد نهار
- ٢٦ - الدراسات نظرية الجديدة في عصر دولة مماليم البحرية، مجلة دراسات التاريخية العددان ١١٧ - ١١٨، سنة ٢٠١٣
- ٢٧ - عمر موسى باشا
- ٢٨ - الأدب في بلاد الشام :: عصور الزنكيين والأيوبيين والمماليك، المكتبة العباسية، ١٩٧٢
- ٢٩ - قادر محمد حسن
- ٣٠ - اسهامات الكرد في الحضارة الاسلامية، مطبعة حاجي هاشم، اربيل: ٢٠٠٩
- ٣١ - كامل اسود قادر
- ٣٢ - دور الكورد الحضاري في مصر وبلاد الشام خلال عهد دولة المماليك الجراكسة، مطبعة الاكاديمية الكوردية، اربيل: ٢٠١٤
- محمد جلال شرف
- ٣٣ - دراسات في التصوف الاسلامي، (بيروت: ١٩٨٠)
- محمد ماهر حمادة، المكتبات في الاسلام نشاتها وتطورها ومصادرها، مؤسس الرسالة، بيروت ١٩٧٨

دور العلماء الامديون في انتعاش الحركة العلمية في عهد المماليك

الملخص:

شهدت الحركة العلمية عقب احتلال بغداد سنة (٦٥٦هـ / ١٢٥٨م) وسقوط الخلافة العباسية بعد الاجتياح المغولي للعالم الاسلامي، تراجعاً خطيراً تمثلت في تدمير المراكز العلمية والدينية و مصرع العلماء أو نفيهم أو تشريدهم، ولكن لحسن الحظ فان المناطق الواقعة ضمن نفوذ المماليك كانت اقل تضرراً من الآثار السلبية للغزو المغولي، حيث كانت محط انتعاش الحركة العلمية في ظل المماليك لتشهد تطوراً ملحوظاً، كان للكرد قسطاً موفوراً في انتعاشها من خلال العديد من العلماء الكرد او المنسوبين الى بلاد الكرد، ومنهم العلماء الامديون الذين برز شأنهم في مجالات علمية شتى.

تتكون هذه الورقة من تمهيد ومبحثين بالاضافة الى النتائج، في التمهيد تم القاء الضوء على الاوضاع السياسية والعسكرية السيئة التي سادت الغزو المغولي والعواقب الوخيمة للغزو ومنها المتعلقة بالجانب العلمي.

أما المبحث الاول فقد خصص البحث العوامل التي ساعدت على انتعاش الحركة العلمية واضطلاع العلماء بدورهم في المجالات المختلفة، في حين تناول المبحث الثاني الدور الكبير التي قام به العديد من العلماء الاعلام الامديين في خدمة العلم واهله و احياء الحركة العلمية ومؤسساتها في عصر المماليك فكان لهم اثرخم الواضح والفعال فب هذا الجانب، وختاماً تم تخصيص اهم النتائج التي وتوصلنا اليها في نقاط موجزة.

الكلمات المفتاحية: تاريخ امد، دياركر، مماليك، الحركة العلمية، علماء الكرد

The Role of the amadian Scholars in the Recovery of the Scientific Movement during the Mamluk Era.

ABSTRACT:

The scientific movement witnessed after the occupation of Baghdad in (656 AH / 1258 AD) and the fall of the Abbasid caliphate after the Mongol invasion of the Islamic world, a serious decline represented in the destruction of scientific and religious centers and the killing, exile or displacement of scientists. Fortunately, however, the areas within the influence of the Mamluks were less affected by the

negative effects of the Mongol invasion, as the focus of the revival of the scientific movement in the shadow of the Mamluks was witnessing a remarkable development. Through many of the Kurdish scholars or affiliated with the Kurdistan, among them are the eternal scholars who have emerged in various scientific fields.

This paper consists of aintroduction and two chaptersas well as conclusion. In the introduction, the political and military conditions that prevailed in the Mongol invasion and the dire consequences of the invasion, including those related to the scientific aspect, were highlighted. The first chapter is devoted to factors that helped the recovery of the scientific movement and the scholars' role in various fields. While the second chapter dealt with the great role that many leading media scholars played in serving science and its people and reviving the scientific movement and its institutions in the era of the Mamluks. They had clear and effective role on this aspect. Finally, the most important results that we reached were summarized in brief points.

Keywords: *The Role of the amadian Scholars, the Recovery - the Scientific Movement - the Mamluks.*

